

at det gør mig så meget ekstra glad at se, at et bredt flertal står bag den vedtagelse, som hr. Troels Lund Poulsen fremsatte på en række partiers vegne.

Jeg føler trang til foruden regeringspartierne også at takke hr. Niels Helveg Petersen og hr. Jeppe Kofod for at stå bag denne vedtagelse, så meget mere som den fuldstændig afspejler det, jeg sagde i Kina. Jeg er selvfølgelig meget glad for, at det på den måde bliver afspejlet i en vedtagelse med et så bredt flertal.

Jeg synes også, det er vigtigt, at der netop står et bredt flertal bag den danske kinapolitik, som jo har ligget fast igennem mange år.

Jeg tror, vi kunne have undgået meget af det her, hvis ikke det var, fordi hr. Jeppe Kofod var kommet til at skabe forvirring om den socialdemokratiske linje. For det, jeg sagde i Kina, var fuldstændig, hvad regeringen havde forelagt i Det Udenrigspolitiske Nævn og fået tilslutning til. Det kunne man også have forvissat sig om, hvis man havde gjort sig den ulejlighed at se og høre, hvad jeg rent faktisk sagde i Kina. Men det er glimrende nu at få det udtrykt i en vedtagelse, bag hvilken der står et så bredt flertal, herunder også hr. Jeppe Kofod.

Når jeg alligevel tager ordet, er det, fordi hr. Jeppe Kofod nogle gange har taget udenrigsministeren til indtægt for et synspunkt, som ikke er ganske dækkende. Hr. Jeppe Kofod forsøgte at fremstille nogle udtalelser, som udenrigsministeren var kommet med efter nævns mødet den 29. januar, som om udenrigsministeren dér udtrykte en generel utilfredshed med situationen i Kina. Det, udenrigsministeren specifikt udtalte sig om, var den aktuelle situation i Taiwanstrædet og spændingerne mellem Kina og Taiwan. Og det er klart, at det også hele tiden for regeringen har spillet en meget central rolle. Hvordan ville den situation udvikle sig, ikke mindst i lyset af det valg og de folkeafstemninger, der skulle finde sted på Taiwan? Og det var det, udenrigsministeren sigtede til.

Så jeg synes, vi har haft en udmærket debat med et udmærket resultat, hvor vi har fået bekræftet, at der står et meget bredt flertal bag den kinapolitik, som regeringen har præsenteret, og som jeg også præsenterede under mine møder i Kina.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg skal blot beklage, at statsministeren ikke kan følge, at det at komme med den melding på den

måde, som han gjorde det på i Kina, måske ikke var det bedste sted, det bedste tidspunkt og den bedste sammenhæng – altså hvor man giver udtryk for, at man er parat til at ophæve EU's våbenembargo uden eksplicit at knytte det sammen med fremskridt på demokrati- og menneskerettighedsområdet.

Hvis man ser på vedtagelsen, står der jo først, at der er nogle ting, der skal være indfriet, fremskridt for demokrati og menneskerettigheder, før man diskuterer denne her eventuelle – eventuelle – ophævelse af EU's våbenembargo.

Kl. 19.00

Sådan som jeg erindrer statsministerens udtalelse, som den er gengivet i pressen, så var det ikke det, som statsministeren sagde. Statsministeren sagde, at man var parat til fra dansk side at overveje en ophævelse af våbenembargoen. Det var sådan noget i den stil, der blev formuleret, men statsministeren kan jo korrigere mig, hvis det er forkert.

Så vil jeg bare understrege, at det, som udenrigsministeren udtalte til pressen, ikke kun var spørgsmålet om spændingen i forhold til Taiwanstrædet, det var også den generelle menneskerettighedssituation, og jeg vil gerne levere det ritzautelegram, hvoraf det fremgår, til statsministeren, så man kan se det sort på hvidt, for det er et faktum, og det var efter nævns mødet den 29. januar i år.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Lad mig gentage, at det, jeg sagde offentligt, og i øvrigt også på møder med kinesiske ledere, om våbenembargoen, svarer fuldstændig og nøjagtigt til, hvad regeringen havde forelagt i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Hvis hr. Jeppe Kofod havde gjort sig den ulejlighed rent faktisk at sætte sig ind i, hvad jeg havde sagt, i stedet for at basere sig på mere eller mindre skæve referater af, hvad jeg havde sagt, så kunne hr. Jeppe Kofod have undgået at komme i den pinlige situation, at han løb fra, hvad han havde sagt til Information, citeret den 30. januar, og det var, hvad han sagde efter mødet i Det Udenrigspolitiske Nævn den 29. januar. Da sagde hr. Jeppe Kofod: Hvis 14 ud af 15 lande ønsker at ophæve embargoen, må Danmark følge flertallet. Det er fuldstændig uden forbehold, det er fuldstændig uden betingelser.

I forhold til det, hr. Jeppe Kofod dér er citeret for, så har jeg jo virkelig været en hardliner, en strammer, i forhold til Kina, for jeg gjorde det